

La justícia en una república democràtica

written by Pau Miserachs | 21 de juny de 2017

El compliment i respecte de l'Estat de Dret és una de les condicions per considerar com "homologable" en la societat occidental un règim que es reclami com democràtic i garant dels drets humans i les llibertats, amb independència de quina sigui la seva forma de govern.

Però la societat, que és el medi natural de l'existència humana, és també el resultat d'una limitació de les llibertats per restablir l'ordre davant el desequilibri que es produeixi en les relacions socials, suprimint privilegis i immunitats legals. En la República, els Tribunals han de ser servidors públics, amb un poder que emana del poble, imparcials, independents, amb formació professional, han de garantir la seguretat jurídica, i ser tan sols sotmesos al dret, que no implica aplicar una llei contrària als drets humans i llibertats fonamentals. També han de treballar amb celeritat, no eternitzant els procediments. Els procediments han de ser públics, i s'han de dictar les sentències per restablir l'harmonia social, no per imposar criteris de govern en interès de l'Estat. El Jurat, com a participació del poble en l'administració de la Justícia ha de ser restablert amb plenes facultats en els delictes de sang i corrupció política i administrativa.

Al llarg dels temps hem viscut l'aparició de moralitats fictícies, i de lleis autoritàries, arbitràries, polítiques i civils, creades per classes privilegiades per permetre l'explotació del treball i de la societat submissa per la influència de la llei aplicada amb l'auxili dels Tribunals i la força. També hem vist una Justícia creada i dirigida pels poders polítics, amb uns òrgans judicials pràcticament sense autonomia financera.

La Justícia ha estat, doncs, durant segles un instrument de dominació religiós i polític. En els nostres dies la Justícia ha obtingut una altra funció en l'anomenada divisió de poders vinculada al "contracte social". La Justícia es transforma per aquesta via democràtica en el poder moderador per excel·lència contra els abusos i es converteix en el poder independent protector del poble treballador davant l'aplicació de lleis injustes que es diuen fetes d'acord amb la voluntat general. No hem tingut un Tribunal Constitucional que impartís una justícia plurinacional, i s'ha negat el fet nacional català en Sentència.

El futur no consisteix tan sols en l'abolició dels privilegis d'immunitat i inviolabilitat institucional, drets que molesten les classes dirigents, sinó que es troba en una transformació radical de la Justícia que coneixem per fer possible la realització dels drets humans com recomanen les Nacions Unides quan parlen de l'Estat de Dret en les seves resolucions. Els Jutges podran plantejar al Tribunal Constitucional qüestions prejudicials a petició de les parts o a iniciativa pròpia, quan considerin contrària a l'interès democràtic i al dret internacional supraconstitucional una llei aplicable a un cas. Els Jutges i els Fiscals que han de vetllar per l'interès general, no estaran exempts de responsabilitat criminal.

Una República democràtica, la que fa seu el principi d'igualtat de tothom davant les lleis justes, la que planteja qüestions als poders legislatius fent referència a continguts legals que pugnen amb el dret intern i internacional, és una República amb totes les lletres que defensarà el ciutadà davant el monopoli del poder adquirit pel legislador i el govern de l'Estat, prometent una llibertat que acaba sent fictícia.

El poder de la societat és el poble, com també ho ha de ser aquesta la base que legitima la justícia en un sistema republicà, raó que impel·leix el poder legislatiu derivat i dirigit per l'executiu de torn a controlar l'acció dels

Tribunals. Govern i legisladors, en una societat autoritària i presidencialista, requereixen d'uns Tribunals que no els duguin la contrària i apliquin les lleis fetes per protegir el poder i el sistema que li dóna suport, per damunt de qualsevol consideració jurídica que podria posar-les en dubte, limitant l'exercici dels drets i llibertats internacionalment reconeguts. Només un règim republicà pot reconèixer en el futur el dret a la impugnació sense formalitats excloents, de les resolucions que reconeguin privilegis o limitin drets i llibertats del poble català.

La República democràtica esdevé d'aquesta manera la forma de govern que pot resoldre els conflictes socials, i assegurar el progrés i la defensa del medi ambient. La llei, en definitiva, ha de determinar les futures competències dels òrgans judicials i establir la nova Constitució política de la República Catalana.